

Die Groot Evangelie van Johannes - Boek 11 - Abba
Vader aan Leopold Engel gedikteer deur die Innerlike
Woord

Hoofstuk 67 (vervolg) [36] Toe gebeur dit dat daar twee Grieke bykom, wat eweneens na die fees gekom het, maar wat nie aanwesig was by die begin van die hele gebeurtenis nie. Dit was egter vir nie-Judeërs verbied om die inwendige heiligdom te betree, waarvoor daar by die grens, tot waar die nie-Judeërs mag gekom het, waarskuwingsborde aangebring was. (Johannes 12:20)

[37] Die Grieke sien vir Philippus by die grens staan en sê aan hom dat hulle JaHshua graag wil sien en so moontlik wou spreek. Philippus durf die twee egter nie na My toe bring nie, omdat hy gevoel het dat die verbod in ag geneem moes word. Daarom sê hy dit aan Andreas, en beide kom na My toe, terwyl Ek in `n kring staan van vele toehoorders wat na My woorde luister, en lê My die versoek van die twee Grieke voor, en sê ook dat hulle vanweë die volk nie na My toe durf kom nie. Toe sê Ek aan hulle dat hulle die Grieke na My toe moes stuur. Beide gaan nou weg om dit te doen. Maar tog was die Grieke te bang om die verbod te oortree, en daarom bly hulle by die grens staan. (Johannes 12:21-22)

[38] Die tempeljode, priesters en fariseërs het nou gemerk dat daar `n baie rustiger stemming gekom het, en enkele van hulle het hulle **verkleed** onder die volk begeef om te **spioeneer** hoe dit nou daar staan. Vinnig het hulle met die koningsgesindes, wat nou baie ontstemd was met My, gemene saak gemaak om die volk teen My op te steek **en `n vyandige stemming op te roep**. Een van die verklede opruiers het nou ook digter teen My gestaan en spreek dadelik die omstanders ontstemd toe, hoe Ek heidene kan sê dat hulle die Judese heiligdom kan betree en dit op die manier onrein te wil maak. Was dit dan die Messias, wat Ek tog wil wees, waardig om heilige gebruike te minag?! Sommige, vir wie My versoek aan die heidene ook nie geval het nie, val saam met die spreker in, sodat daar `n gemompel ontstaan het.

[39] Ek merk dit baie goed op en sê aan Johannes en Laserus, wat steeds naby My gebly het, netsoos aan die ander leerlinge: "Nou het die tyd gekom dat die Seun van die mens verheerlik sal word; want nou het Hy Homself geheel en al oorwin. Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle: As die koringkorrel nie in die aarde val en sterf nie, bly hy alleen; maar as hy sterf, lewer hy vele vrugte op. (Johannes 12:24) So sal ook My handeling wat julle nou sien, vele vrugte oplewer."

[40] Met `n verwysing na die Grieke, wat eerbiedig `n endjie verder gestaan het, spreek Ek nou hardop: "Wie sy lewe liefhet, sal dit verloor; en wie sy lewe op hierdie wêreld haat, sal dit ontvang vir die ewige lewe. As iemand My wil dien, laat hy My volg; en waar Ek is, sal My dienaar ook wees. En wie My dien, sal deur My

Vader geëer word." (Johannes 12:25-26)

[41] Die spreker nou, wat voorheen al saggies ten nadele van My gespreek het, stook nou weer verder deur te sê: "`n Mooie Messias is die, wat heidene en elkeen uitnooi om Hom te dien, omdat die Vader Hom eer! Wie is Sy Vader eintlik? Ek bedank daarvoor om my lewe te haat om `n onbekende, ewige lewe te ontvang; dan is die bekende my tog beter!"

[42] Op soortgelyke wyse trek ook die ander verklede tempeljode party teen My en probeer omsigtig die volk teen My op te rui.

[43] Maar My siel voel nou dat My uur geslaan het, en word verdrietig vanweë die lyding wat ophande is, omdat die volk so wankelmoedig was; daarom sê Ek aan My onmiddellike omgewing: "Nou is My siel bedroef. En wat moet Ek sê? Vader, help My uit hierdie uur? Maar daarvoor het Ek vir hierdie uur gekom. **O Vader, verheerlik U Naam!**"

[44] Toe klink daar `n **stem** soos uit die hemel, wat egter in werklikheid weerklink het in die harte van almal wat nog enigsins tot `n geestelike lewe te wek was: "**Ek het Hom verheerlik en sal Hom nogmaals verheerlik!**"

[45] Diegene wat hierdie innerlike beroering gehoor het, sê nou, na gelang hulle gees ontwaak was: "Dit donder", en ander sê: "Daar het `n engel met Hom gespreek."

[46] Geeneen van hulle het egter die stem in hulleself gevoel nie, maar het dit buite hulle geplaas, na gelang hulle gewek was.

[47] Daarom sê Ek aan hulle: "Hierdie stem het nie terwille van My geklink nie, maar terwille van julle; want nou gaan die oordeel oor hierdie wêreld. Nou word die vors van die duisternis, wat `n vors van hierdie wêreld was, uitgestoot. Daar staan niemand meer tussen die Vader en Sy kind as alleen die Seun van die mens nie. **En wanneer Ek verhoog sal word van die aarde, sal Ek hulle almal na My toe trek, sodat hulle tot die Vader kan kom.**"

[48] Toe antwoord die spreker weer, en enkele wat hom goedgesind was: "Ons het in die wet gehoor dat die Messias ewig bly. Hoe kan Jy dan sê dat die seun van die mens verhoog moet word? Wie is die menseun oor wie Jy spreek? Kan iemand nog hoër styg as wat hy ewig is en Sy ryk vir ons bring?"

[49] Nou antwoord Ek hulle, omdat Ek goed kan insien **hoe My woorde steeds deur hierdie verstokte verdraai word**: "Die Lig is nog `n kort tyd by julle. Wandel terwyl julle die lig het, sodat die duisternis julle nie oorval nie! Wie in die duisternis wandel, weet nie waar hy heengaan nie. Glo in die Lig, solank julle dit nog het, omdat julle kinders van die Lig is en geen kinders van die duisternis word nie!"

[50] Nadat Ek hierdie woorde gespreek het, wend Ek My van hierdie groep af, en ons gaan na die voorhawe

van die heidene, die uiterste grens tot waar die nie-Judeërs mag gekom het. (Johannes 12:27-37)

Efesiers 2:13 *Maar nou in Christus Jesus het julle wat vroeër ver was, naby gekom deur die bloed van Christus. 14 Want Hy is ons vrede, Hy wat albei een gemaak en die **middelmuur van skeiding afgebreek** het*

[51] Die priesters en tempelowerstes was intussen egter noukeurig op hoogte van die feit was dat die volk rustig geword het, en dat Ek geweier het om `n openlike staatsgreep te pleeg om My tot meester en koning te laat uitroep. Verder wis hulle dat daar as gevolg daarvan nou op die oomblik sommige wrewel geheers het, en vinnig probeer hulle om die stemming te benut. **Alle priesters en Leviëte word vinnig ontbied om `n skitterende stoet te vorm.** Basuinblasers loop vooruit, en heroute verkondig aan die volk dat die hoëpriester van JaHWeH bevel gekry het om `n groot, uitsonderlike soenoffer te bring vir die sondes van die volk, omdat JaHWeH die volk barmhartig gesind was en Hy alle sondes sal vergewe wat die volk die laaste halfjaar begaan het. Met alle skittering en groot feesvertoon trek die skare op, en **Kajafas self** verrig die offer op die groot brandaltaar

van die tempel.

[52] Deur hierdie handeling bereik die tempel sy doel; want **die volk het nog sterk aan ou seremonies en aan alles wat van die tempel uitgaan, gehang.** So word daar op die gemoedere `n sterk teenkrag uitgeoefen, wat `n diep indruk maak deur sy uitsonderlikheid, en nog binne `n halwe dag was daar van die buitengewone opwinding van die volk, wat deur My intog ontstaan het, **niks meer te bespeur nie.** Die tempel betoon hom toe baie barmhartig op hierdie dag en die volgende dae: daar word in die voorhowe **aan vele armes voedsel en geld gegee,** daar word gebede opgesê en al die moontlike gedoen om `n goeie stemming teenoor die tempel en sy verteenwoordigers op te wek en op die manier die vreeswekkende gevaar, wat deur My invloed gedreig het, af te wend.

[53] Die skitterende stoet kom na vore op die oomblik wat Ons die voorhowe bereik het. Vol nuuskierigheid **keer elkeen hom na die ongewone skouspel,** en Ons maak van die oomblik gebruik **om ongemerk die enorme gebou te verlaat, om weer na die huis van Laserus te gaan.**